

sident den Gang var særdeles klar over, hvad det vil sige at gøre en midlertidig Finantslov umulig. Den Gang vidste den høitærede Conseilspræsident, at det var farligt, fordi det forekom ham indlysende, at man vilde risikere at komme til at staa den første April baade uden Finantslov og uden midlertidig Finantslov. Dette har jeg villet slaa fast i Dag.

Conseilspræsidenten og Finantsministeren (Estrup): Det ærede Medlem, som nu satte sig, bemærkede, at den samme Tvivl om Forstaaelsen af de midlertidige Finantslove vare tilstede, da jeg i Fjor foreslog en midlertidig Finantslov i den gamle Form. Ganske vist, Tvivlen var tilstede, men Tvivlen havde ikke faaet det Udtryk, som den fik, efter at jeg havde forelagt den midlertidige Finantslov, nemlig gennem Udtalelser fra Landsthingets Udvalg, og det er denne bestemte Udtalelse fra Landsthingets Flertal, at Landsthinget ikke mere vilde vedtage en midlertidig Finantslov i den gamle Skikkelse, som foranledigede mig til i god Tid her at foreslaa en anden Affattelse af midlertidige Bevillinger. Endvidere skal jeg minde det ærede Medlem om, at den Udtalelse af mig i 1880, Advarslen mod at forandre paa den gamle Form af midlertidige Finantslove, for at man ikke derved den 1ste April skulde komme til at staa uden Finantslov eller uden midlertidig Bevilling — denne Udtalelse af mig den Gang kaldt efter Midten af Marts Maaned. Det forekommer mig, at der saa var en langt betydeligere Grund tilstede for mig til at advare mod paa dette Tidspunkt at foretage en Forandring. Jeg har forelagt Forslaget om den nye Form i saa god Tid, at dersom der havde været gjensidig Willighed til at søge en ny Form, da havde den ny Form nu været tilstede. Det ærede Medlem for Odense Amts Aede Valgtreds (Monrad) har fuldstændig Uret i, at jeg ikke vil kunne modtage nogen midlertidig Finantslov, som ikke ligefrem tilsteder mig, at afholde Udgifter, der ikke ere vedtagne af Thingene, og jeg ser ikke, hvad der berettiger det ærede Medlem til at have den Mistanke til mig, at jeg, medens Fællesudvalget søger en Løsning, medens Fællesudvalget søger at komme overens om Stridspunkterne mellem de to Thing,

saa skulde benytte denne Forhandlingstid til ved delvis Udførelse af Foretagender at ville foregribe Fællesudvalgets Afgjørelse. Jeg veed ikke, hvad der berettiger det ærede Medlem til at komme med en saadan Formodning. Hvad det ærede Medlem jo maa have overset, eller jeg vil egentlig sige glemt, da der tidligere er gjort det ærede Medlem opmærksomt derpaa, er, at de gamle midlertidige Finantslove tillade Regjeringen at afholde Udgifter, som ere nægtede af et af Thingene. De tillade at afholde nødvendige løbende Udgifter uden Hensyn til, om det har behaget et af Thingene at nægte noget Saadant.

Sagd: Der blev udtalt af den ærede Rigsdagsmand for Københavns Amts Aede Valgtreds (Hørup), at i som udenfor denne Sal vare Alle paa det Rene med, hvad her foregik. Jeg veed ikke, om denne Paaastand er rigtig, men der staar i alt Fald overfor denne Paaastand den Kjendsgjerning, at der baade i det andet Thing og i dette Thing, her og i Pressen udenfor, fremsættes de mest modstaaende Bestyldninger om, hvorvidt den ene eller den anden Del af den lovgivende Magt virkelig viser en ærlig Villie til at søge Overenskomst om Finantsloven, saavel om en midlertidig som en endelig Finantslov. Overfor disse Paaastande forekommer det mig, at man ikke har Andet at holde sig til end Kjendsgjerninger; thi løs Tale bethder ikke meget, det faae vi hver Dag Vidnesbyrd om. Jeg skal derfor udtale min store Forbauselse over, at høre den ærede Rigsdagsmand for Viborg (Klein) udtale ikke som en blot Anstuelse, men som noget afgjort Positivt, at dette Thing har ønsket at søge en Overenskomst paa Finantsloven. Hvorvidt det er Tilfældet eller ikke, derom skal jeg afholde mig fra at udtale nogen Dom, men naar det paa Forhaand udtales positivt (Klein: Aldeles ikke) ja, det vil Folkethingstidenden vise. — Overfor en saadan Udtalelse maa jeg dog hævde, hvad jeg tror at Ingen vil kunne modsigte, at Kjendsgjerningerne ere det bedste Vidnesbyrd om, hvor Villien er, og saa vil jeg pege paa den Kjendsgjerning, at da Regjeringen for en Maanedstid siden fremlagde Forslag her til en midlertidig Finantslov, da blev dette Forslag saa langt fra modtaget med Velvillie her, at bortset fra Forslagets Indhold ud-